

A család a tönk szélére jutott

Karcsika édesanyja segítséget kér

A nyilvánossághoz fordul anyagi segítségért Bogosné Papp Edina, akitől egy évvel ezelőtt rabolta el gyermekét, Mehmet Karcsikát az édesapja.

A szegedi asszony és családja eddig közel négymillió forintot költött a megkereséssel járó hivatalos ügyek és egyéb költségek kifizetésére, szeptemberben pedig várhatóan másfél millió forintba kerül az isztambuli tárgyalás. A gyeden lévő édesanya saját erőből már nem tudja előteremteni a szükséges forrásokat.

Pontosan egy évvel ezelőtt rabolta el, és vitte Törökországba Mehmet Karcsikát az édesapja. Azóta az eset bejárta a magyar sajtót, követve a szegedi édesanya, *Bogosné Papp Edina* elkeseredett küzdelmét és harcát a gyermek visszaszerzéséért. Mint arról már lapunk beszámolt, a legközelebbi állomás az isztambuli bíróságon lesz, ahol szeptember 26-án lesz tárgyalás. Ugyanis az édesapa beadta a keresetet a nyolcéves fiú elhelyezésének ügyében.

Bogosné Papp Edina elmondta, a törökországi ügyvédi és egyéb költségek eléri majd a másfél millió forintot, amit a budapesti székhelyű Menedék Alapítvány segítségével szeretett volna kifizetni. Sajnos azonban az alapítvány számlájára egy hónap alatt csak kevesebb mint százezer fo-

rint folyt be. Ennél is rosszabbul járt az egyik legolvasottabb bulvár napilappal, ahol a megjelent számlaszámra egyetlen forint sem érkezett.

Az asszony eddig még nem fordult a nyilvánossághoz anyagi segítségért, de most kénytelen. Ugyanis a jelenleg gyeden lévő kismamának külső támogatás nélkül esélye sincs arra, hogy a hátralevő összeget kifizesse. Az elmúlt egy évben kiapadt a családi kassza, férjével az összes tartalékukat felélték. Egy kisebb lakás árára rugtak az eddigi költségek: Karcsika felkutatására hárommillióért magánnyomozót fogadott, emellett pedig közel egymillióba kerültek az ügyszálak kapcsolódó hivatalos teendők: a fordítások, a közjegyzői és ügyvédi díjak, a telefonszámla, a rendszeres pesti utazások és sajtótájékoztatók.

A korábbi években felvett hitelek terheit is törlesztő szegedi család mára a tönk szélére jutott. Az együtt érző emberek szimpátiáját eddig is élvező Edina reménykedik abban, hogy a mostani, talán utolsó állomás előtt lesznek akik tudnak segíteni. Szegeden pár napja a Dugonics téri trafikban is lehet adakozni, valamint a következő bankszámlaszámon: OTP – 11773353-0021543.

L. G.

Szakma, felsőfokon

Potenciális munkanélküliek lépnek ki a felsőoktatási intézményekből, a felsőfokú szakképzésből – ha a helyzet nem változik.

A magyarországi felsőfokú szakképzés helyzetéről és céljairól rendezett kerekasztal-konferenciát a Csongrád Megyei Kereskedelmi és Iparkamara. Ezen elhangzott: eddig valamennyi kormányzat belátta, hogy a felsőfokú szakképzés stratégiai fontosságú, mégsem született hatékony intézkedés. *Szeri István*, a kamara elnöke elmondta, sajnos, nem a munkaerőpiac igényeinek megfelelően képzik a felsőoktatási intézmények a szakembereket. Társadalmi problémákat gerjeszt, hogy potenciális munkanélküliek kerülnek ki az iskolákból, a 30 éven aluli munkanélküliek aránya Magyarországon immáron megközelíti a 30 százaléket.

Nem jobb a helyzet a középfokú szakképzésben sem – mondta *Szeri István*. Ellentétek alakultak ki ugyanis az iskolák és a gyakorlati képzőhelyek között: a szakmunkásképzők mindent elkövetnek azért, hogy a falakon belül tartsák a diákokat, holott elavultabb eszközökkel rendelkeznek, mint a cégek. A külső gyakorlati helyekre emiatt a „gyengébb eresztes” kerül. A kamara elnöke szerint a cél az egymásra épülő rendszerek működtetése lehet: el kell érni azt, hogy a szakképzésben az iskolarendszerű felsőfokú oktatás is megtalálja a helyét.

F. K.

Gyöngyöt fűznek, szőnek, dísz tárgyakat készítenek

Barbara szőnyege a Nemzeti Galériában

Van utánpótlás. Ballér Barbara kislánya, Vivien is kedveli a gyapjúszővést

Fotó: Tésik Attila

Főállású édesanya a szentesi Ballér Barbara, aki a három gyermek nevelése közben jó néhány oklevelet begyűjtött. Csak pár éve kezdte tanulni a gyapjúszővést, ám máris minden szőnyege zsúrizott darab. Ősztől tanítani szeretne a dzsúdóedzőként is dolgozó fiatal asszony.

Azt mondja az ismert szentesi sportember, *Kalydy Zoltán* felelőse, hogy már gyerekkorában is érdekelte a szövés-fonás. *Ballér Barbara* azonban csak 2001-ben kezdte elsajátítani a békéscsabai kézműves szakiskolában a gyapjúszővés fortélyait. A három gyermekük – a 14 éves *Gábor*, a 10 esztendő *Patricia* és a nála 4 évvel fiatalabb *Vivien* – nevelése közben sok oklevelet begyűjtött Barbara. A Testnevelési Egyetemen dzsúdóedzői képesítést szerzett, a tanítványai Hollandiában és Ausztriában is megállták helyüket a rangos versenyeken. A nevelőtanári diplomáját viszont e tanév végén kapta meg a szegedi főiskolán. Van neki boltvezetői és számítógépezelői oklevele is, mert úgy gondolja: a mai világban nem elegendő egy lábón állni. Most még hivatalosan főállású édesanya Barbara,

„ANYA! ITT VAN A SZŐNYEGED”

Ballér Barbara békéscsabai tanulmányai során kiállítást rendeztek a tanulók munkáiból. Neki is volt ott néhány szőttése. Később aztán a fővárosban járt a Kalydy család, és ellátogattak a Nemzeti Galériába is. Az egyik gyermekük az alkotásokat nézegetve azal fordult Barbarához: „Anyá! Itt van a szőnyeged.” Megörült ennek persze, mert emlékezete szerint – mint fogalmazott – csupa nagy név szerepelt a kiállításon. Ő is mindent elkövet azért, hogy megszerezze a népművészet mestere címet.

ám őszől mindenképpen szeretne elhelyezkedni. Reményei szerint az egyik művészeti iskolában juthat feladathoz: a szövés és fonás fortélyával szívesen megismertetné a növendékeket. Jó eredményt érne el, az biztos, mert a család legfiatalabb tagja, Vivien is szép munkát készít a kis szövőkereten.

Régen az asszonyok szövőszéken dolgoztak, ám az nagy helyet

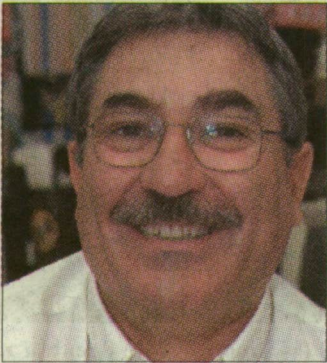
foglalt el. Előnyeként említette viszont Barbara, hogy azon akár ötven méter hosszú szőttés is készíthetett. A társasházi lakásokban a szövőkeret fér el: ezen fél méter széles, mintegy két méter hosszú mesterremeket képes szőni a fiatal asszony. Gyapjúszőttesein csupa „tisztá forrás” fedezhető fel, a népi motívumok önmagukért szólnak. A most készülő takaróhoz vastagabb anyagot használ Barbara, aki azt mondta: ez haladós, mert egy óra alatt akár három-négy centi is megvan. Ha pedig vékonyabb a gyapjufonal, akkor egy centiméter elkészítéséhez ötven perc is kell. Eddig nem sok munkát adott ki a kezéből, ám az mind zsúrizott darab.

A szülők büszkéek lehetnek a gyermekeikre, akik nemcsak jól tanulnak és sportolnak, hanem a népművészet iránt is érdeklődnek. Gyöngyöt fűznek, szőnek, különböző dísz tárgyakat is készítenek. Azt mesélte róluk az anyukájuk, hogy a kis munkáikat kiviszik a piacra, és addig nem tágitanak, amíg vevőre nem lelnak a portékáik. A Kalydy gyerekek mindenesetre megdolgoznak a zsebpénzükért, a leleményességük pedig követésre méltó.

BALÁZSI IRÉN

Bánáti nyaraláskor is be van sózva

Bánáti Antal (képünkön) akkor sem fekdne ki a tengerpartra, ha ideje engedné. A szegedi fürdőigazgató ugyanis nyaraláskor sem tud egy helyben maradni.

Fotó: Miskolczi Róbert

*Bánáti Antal*t rengetegen ismerik Szegeden. A fürdőigazgató korábban a Centrum Áruházat, a Szeged Plazát és a Gulliver Játék-nagykereskedést is igazgatta. Mielőtt kinevezték volna a Szegedi Fürdők Kft. ügyvezető igazgatójának, a városi sportigazgatóságot vezette. Munkatársai szerették, szaktudását elismerték. A sportberkekben is ismert egykori jégkorongozó, a szegedi hoki egyik megalapítója sokakkal ellentétben az idén nyáron nem megy szabadságra. Ennek egyszerű a magyarázata: a Liget-fürdőben felügyelni kell az élmenymedence és csúszdapark építését. A nyár elején pedig a fürdők nyitásával volt elfoglalva, ami július elsejéig húzódott, amikor megnyitották a vendégek előtt a Partfürdőt. Összel – köz-

vetlenül a strandszezon után – a Ligetfürdő-rekonstrukció a medencék felújításával folytatódik: az előírásoknak megfelelően ugyanis ki kell építeni a vízforgató rendszert. Ezért Bánáti Antal ugyanúgy, mint tavaly – amikor az Anna fürdő felújítását irányította –, idén is csak álmodozik a nyaralásról.

– Most ez így jött ki. Különbben is, nekem a halálom lenne, ha ki kellene fekdünnöm mindennap a

vízpartra, mint azt sokan teszik. Természetesen az is jó dolog lehet, de én nem ilyen vagyok. Imádok a Dunakanyarban barangolni és kerékpározni, valamint vitorlázni a tengerpart közelében és mindennap máshol kikötni. Ebből is látszik, hogy nyaraláskor is állandóan mozgok, mindig mehetnékem van. A szabadság alatt a spontán programokat kedvelem. Ilyen szempontból rossz nyaraló vagyok, mert mindig be vagyok sózva – meséli Bánáti Antal, akinek a nyaralás alatt is az a legfontosabb, hogy a baráti társaság jó legyen.

Azért az igazgató nyári története nem arról szól, hogy reggeltől estig számításokat végez, és a szegedi fürdőt járja. Mint mondja, időt szakít a teniszezésre, és reméli, hogy összejön az a tíz-tizenkét fős társaság, akikkel nyaranta szokott focizni. Bánáti hangsúlyozza: a heti tarokkozás nem maradhat ki az életéből.

CS. G. L.

Szegedi képzőművészek Temesváron

Sonkodi Rita, Sinkó János, Kovács Keve, mögötte Kalmár Márton, Nagy Gábor, Szekernyész János, Stefania Stegaroui, Aranyi Sándor és Nádas Alexandra a megnyitón

Fotó: Molnár Sándor

MUNKATÁRSUNKTÓL

A szegedi SZÖG-ART Művészeti Egyesület kiállításon mutatkozik be a temesvári Helios Galériában. A megnyitón *Szekernyész János*, a román képzőművész-szövetség temesvári szervezetének elnöke és *Stefania Stegaroui*, a Temes Megyei Tanács kulturális bizottságának tagja méltatta a testvérvárosok között egyre erősödő kulturális kapcsolatokat. *Aranyi Sándor*, a SZÖG-ART egyesület elnöke elmondta: másfél évtizede működnek együtt a temesvári szövetséggel, a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karán, a rajz- és művészettörténet tanszék galériájában tavaly októberben Fény címmel megrendezett temesvári kiállítást viszonzozzák most a szegediek.

A július 20-áig nyitva tartó tárlaton *Aranyi Sándor*, *Darázs József*, *Henn László*, *Lázár Pál*, *Lóránt János*, *Demeter*, *Novák András*, *Pataki Ferenc*, *Sejben Lajos*, *Sinkó János* és *Zombori László* festőművészek, *Kass János* grafikusművész, *Farkas Pál*, *Kalmár Márton*, *Lapis András*, *Popovics Lőrinc*, *Szathmáry Gyöngyi* szobrászművészek, *Kovács Keve* iparművész mint a SZÖG-ART tagjai, valamint az egyesülettel baráti kapcsolatban álló *Nagy Gábor*, *ifj. Holler László* és *Sonkodi Rita* festőművészek, *Nádas Alexandra* grafikusművész, *Dudás Sándor* és *Kiss Jenő* szobrászművészek, *Papp György* képzőművész és *Molnár Sándor* fotográfus állították ki munkáikat.

Nyári hókengyel

„Hókengyel felszerelése 10 másodperc alatt.” Ez áll sárga alapon fekete betűkkel egy felsővárosi közlekedési táblára ragasztott matricán. Már két és fél éve kint van, érintetlenül. Talán azért nem tépi le senki, mert nyáron épp olyan aktuális, mint hőszerelés idején. Az agyat cseppfolyósító kánikulában jó érzés ezt a hirdetést naponta elolvasni. A „hókengyel” szó hatására még plusz harmincöt fokban is végigfut az ember gerincén valami könnyű borzongás, aminek hatására belenevet az izzó napkorongba, s ajkáról a hőséggel dacoló dal fakad: „Lesz még ősz is, szőlő, lágynak, decemberben indulunk hókengyelér.”

Ny. P.